

de to Summer. Paa samme Maade forekommer det mig ogsaa, at den lille Lov om Prindsesse-Udstyr slet ikke har nogen anden berettiget Plads end som en Paragraph eller Position i den nye Finanslov. Det forekommer mig, at den høitærede Krigsminister har tilbeels anerkjendt dette ved iaar paa Finansloven at optage Noget, som ikke hidtil har været optaget der, nemlig de midlertidige Lønningsforbedringer; man vil nemlig have seet, at der findes et Beløb af 132,000 Rd. til Lønningsforbedringer, som udredes i Kraft af Loven af 11te Mai dette Aar, men som hidtil ikke har været optaget paa Budgettet. Den Regel, som nu er bragt i Anvendelse her, burde ogsaa gjenneføres paa andre Punkter.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Den ærede sidste Taleers Utringer foranledige mig til kortelig at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg maa da begynde med at sige, at jeg erkjender det for tilbeels at være en Smagsag, hvorvidt Anmærkningerne skulle være mere eller mindre vibtloftige; men det forekommer mig, at de to Poster, som den ærede Taler fremhævede som Noget, han savnede i Anmærkningerne til Kultusministeriets Budgetforslag, ikke med Høje kunne fremsættes som Erindringer mod samme. Han nævnte saaledes Reparationerne ved Sore Kirke, hvortil Bevillingen ifjor blev nægtet; men naar der i Anmærkningen staaer: „Det særlige Syn har iaar saa indtrængende gjentaget sine tidligere Udtalelser om Nødvendigheden af de her foreslaaede Arbejder, at man ikke tør bære Ansvaret for at udsætte Sagen længere“, saa forekommer der mig deri at indeholdes fuldkommen tilstrækkelig Oplysning. Det er en Selvfølge, at der til Finansudvalget vil blive overleveret Alt, hvad der er indkommet fra Synet. En anden Erindring angik en Udelæse, som havde fundet Sted ved Theatrets Budget af en Anmærkning om, at fast Ansættelse ikke mere kunde gives. I Anmærkningerne til Finansloven staaer, at dette er sleet, fordi Bestemmelsen maa anses for uheldig, Sagen endogsaa blot betragtet fra det oeconomiske Standpunkt, og dette forekommer mig at være en tilstrækkelig Grund til, at jeg

har udeladt den. Den ærede Taler bemærkede, at jeg ifjor ikke meget stærkt havde modsat mig denne Bestemmelse, hvilket er ganske rigtigt; men jeg fremhævede, at det var mig klart, at naar man vilde gagere Theatrets Personale lavere, maatte man give Pensionsberettigelse, og omvendt, naar man ingen Pensionsberettigelse vilde give, maatte man gagere højere. — Forsaavidt den ærede Taler omtalte Viborg Domkirke, maa jeg sige, at jeg, med al Agtelse for hans Indsigt i at undersøge, hvorvidt en Kirke er forsalden eller ikke, dog maa lægge større Vægt paa de Udtalelser, der komme fra Synet og de i Synet Deeltagende, og i saa Henseende er det blevet mig mere og mere indlysende, at Viborg Domkirke virkelig var i den Tilstand, at den ikke kunde repareres. Iøvrigt maa jeg med Hensyn til denne Kirke berolige med at bringe i Erindring den Forudsætning, som laa til Grund for Bevillingen ifjor, nemlig at man bestræber sig for at faae det Arbejde, hvortil Staten yder Bidrag, afluttet, naar ikke Vhen godtgjor, at de fornødne Midler til at udføre Arbejderne efter den oprindelig paatænkte Plan ad anden Vej kunne bringes tilstede. Ved dette Punkt maa jeg bemærke, at der siden Finanslovsforslagets Affattelse er indkommet Begjæring fra Kallundborg om et Tilskud til Kirken der, og da dette Forslag er holdt indenfor moderate Grænser, agter jeg til anden Behandling at søge Bemhændigelse til at tage Beløbet af de 200,000 Rd. til Restaurationen af forskjellige Kirker. — Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at det skulde være gjort til Betingelse for Tilskuddet til Bøndehøiskolerne, at der skulde etableres Examen ved disse Skoler. Jeg tilstaaer, at dette er mig ubekjendt; en anden Ting er, at der jo selvfølgelig fra vedkommende Tilsynshabendes Side maa forlanges nogen Underretning om, hvorledes Virksomheden paa vedkommende Højskole er, inden den kan indstilles til at faae et Tilskud af Statskassen eller, som det ærede Medlem sagde, gjennem Skolefondet. Dette bringer mig i Tanker om, at det maastee vilde have været heldigt, om den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Stæ Valgkreds (Steen) i Forbindelse med sine Mødbemærkninger til andre Taleres Udtalelser, hvorved han vilde vise, at det var